MY SURPRISE

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: MIJN VERRASSING

BEELD

Ik was net aangekomen in de kliniek waar mijn dochter haar motorische revalidatie doet, een van die momenten die je nooit aan iemand delegeert, erbij zijn betekent in het probleem zitten, niet toeschouwer zijn bij een honkbalwedstrijd.

Ik was gaan zitten op de plek die gereserveerd is voor mensen zoals ik, een tafeltje met één stoel, ver van iedereen maar niet van hun blikken.

Net toen ik dacht dat ik de positie had veroverd, riepen patiënten aan een tafel vlakbij, midden in hun siësta en hun sigaret, me erbij om hun gezelschap te houden, en ze aarzelden niet duidelijk te maken dat ze mijn aanwezigheid verwelkomden.

Slechts één van hen wist dat ik schrijf, en als we alleen waren, noemde hij me Mr. Gillette, met een brede, voldane glimlach, terwijl ik hem daarvoor berispte, zonder er iets anders aan te kunnen doen.

We waren in een land, Calabrië, waar ik ontvoerd had kunnen worden, tussen de jaren 60 en 90 het vaderland van de grootste en lucratiefste ontvoeringen voor losgeld, bedragen van acht cijfers. Hier waren geen ontvoeringen, die hoorden bij andere streken, andere landen, andere culturen, waar het woord liefde werd gebruikt om te motiveren en te rechtvaardigen, en later om vergeven te worden, want hier vertrok niemand zonder eerst een akkoord, we waren niet in Cincinnati.

Er waren een professor van 65 en een leraar van 34, allebei gehandicapt, allebei in een rolstoel, die onder elkaar over meetkunde en oude talen discussieerden met het zelfvertrouwen van mensen die hun hele leven les hadden gegeven. Ik bleef de luisteraar, een toeschouwer die niet betaalde.

Toen ze klaar waren, draaiden ze zich allebei naar me om en zeiden: neem ons niet kwalijk, maar wat doet u voor de kost?

En ik antwoordde glimlachend: ik schrijf de boeken waaruit professoren zoals u leren, en ik hoop oprecht dat het u lukt goede leraren te zijn.

Ze vielen stil, maar terwijl ik wegliep, zei ik: ah, bijna vergeten.

De absoluut volmaakte meetkundige figuur is niet het vierkant, zoals u zich allebei verlaagde te betogen, maar de driehoek, alsof de som van twee of meer driehoeken een vierkant maakte, en een zekere Pythagoras heeft ook een paar stellingen gebouwd, al weet ik niet meer hoeveel hij er publiceerde, ik weet alleen dat hij er nogal wat maakte.

En nog iets, de taalkundige basis die de mensheid in staat stelde te evolueren is niet, zoals u dom beweerde, het Latijn, die arme stakkers hadden maar 2.000 woorden, en toen kwamen de Grieken, die er 8.000 brachten en de filosofie deden ontstaan, die ons laat denken dat we op een dag beter zullen zijn.

En dan te bedenken dat de letter “J” van het alfabet niet Italiaans is, en toch altijd fundamenteel is geweest voor zoveel identiteiten. Denk maar aan JAVE, dan JEZUS, dan Juliana, de CEO van Gillette, dan Jejurikar, de President van P&G, en bedenk dan dat mijn naam Frega is, met een F, want de J zou voor mij veel te omslachtig zijn geweest, een verrassing waaraan ik nooit gewend zou zijn geraakt.

Ferdinando